

Etogfirfindstyvendens Meddelelse

Onsdagen den 6te Marts Kl. 1/2

Protokollen for forrige Medde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov, hvorefter Regjeringen bemunder sig til at meddele den danske Landmandsbank, Hypothek- og Berelshank i Kjøbenhavn, forskjellige Begunstigelser.

(3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 6313 ff. Lovforlaget, som vedtaget sammesteds, i Tillæg C. Sp. 671—76).

Sagen læstes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet læstes Lovforlaget's Overgang til 2den Behandling snar under Afstemning og vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til den næstfølgende Fredag Middag Kl. 12.

Man gik derpaa over til den 2den og sidste Sag paa Dagsordenen, som var: **Første Behandling af Forslag til Lov om Sæstegodsets Overgang til Selveiendoms.**

(3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 6406 ff. Lovforlaget, som vedtaget sammesteds, i Tillæg C. Sp. 681 ff.)

Sagen læstes under Forhandling.

Indenrigsministeren: Det maa være mig tilladt blot at fremsætte et Par korte Bemærkninger i Anledning af det nu foreliggende Lovforlag. Det vil neppe være undgået det høie Thing's Opmærksomhed, at jeg har indbragt mig dette Lovforlag fra det første Indbringelse i det andet Thing, idet jeg har udtalet mig, bestemt og temmelig udfølgelig saavel

imod den Tanke, der indeholdes i Lovforlaget, som tillige imod den Vej, idet hvilken man der søger at gennemføre den paa gældende Tanke, ligesom jeg ogsaa har fremhævet, at dette Lovforlag alene af den Grund maatte være uantageligt, at det overfører Alts, hvad der er skiftet fra Lovgivningsmagtens Side med Hensyn til Sæstefagen, i de sidste 20 Aars Det Lovforlag om Sæsteforholdet, som jeg har hørt den Ære i indværende Samling, at indbringe i dette Thing, og med Hensyn til hvilket Thinget har fulgt mig, ligesom det nu ogsaa er vedtaget uforandret i det andet Thing, har derimod fulgt den Vej, som Lovgivningsmagten ved Lovet af 19de Februar 1861 vedkjendte sig at ville gaa. Jeg har i dette mit Lovforlag optaget Alts, hvad der efter min For mening, nu fundes og kunde gøres, til Gjensstand for Lovgivning, og jeg maatte selvfølgelig allerede af den Grund modsette mig enhver videre gaaende Fordring i dette Dilemma. Jeg har desuden heller ikke kunnet andet end gjøre opmærksom paa, at Fremkomsten af den Lov, som den, hvortil der her foreligger Forslag, ligesom vilde virke skadelig. Medens jeg nemlig tror, at den nærmeste Følge af det af mig forelagte Lovforlag vil vise sig at blive den, at det skaffer villige Sælgere, saa turde Følgen af Vedtagelsen af et andet Forslag, som det foreliggende, nærmest være den, at det vilde gjøre Kjøberne uwillige. Lovforlaget mangler desuden — det er i det Mindste den Erfaring, som jeg har vundet fra alle de fremkomne Oplysninger om det omhandlede Forhold — sin uundværlige Forudsætning, nemlig Nødvendigheden af at gribe ind paa Grund af ulykkelige eller for Befolkningen faretruende Tilstande paa Sæstegodterne. Jeg kan i det Mindste ikke for mit Vedkommende paa nogen Maade erkende, at saadanne Tilstande ere tilstede, og jeg vil i saa Henseende tillade mig at henvisere Medlemmer til den statistiske Overfugt, som jeg paa Foranledning af det af dette Thing i 1869 nedsatte Sæstevvalg har ladet udarbejde, og som findes meddelt i det sidste Nummer af Ministerialtidenden. Desværre har jeg ikke kunnet fæste den færdig for nu. Med al Erkjendelse af, at det Materiale, hvorpaa denne Overfugt er bygget, kan være